

hakkasime neid söma, agga need ei ainnud toidust egga rammo, sure nalgaga meie söime ommad kingad jallast. Teised hakkasid mind haukutama ja minnoga waitlema, et ma neid olin elsttanud ja seluggesse hirtsa hädä sisse saatnud, ähwardasid jo mind ärratappa ja piddid siis mind söma, et nalg olli! Ma pallusin wägga, ja ütlesin: weinad, ärge tehhem ennam patto, waid kahhetsegem ühtlasse ja palluagem Jummalat, ehk ta weel hallastab, ja päästab meid. Agga päästmist ei olnud, meie nõrkusime teik, ja wendamal päwal pärrast kui meie Saarest olime sanud surri Kollapois Mihkel, teisel hommikul jälle Talli pois Jaan. Minna püüdsin hauko tehha ma sisse ja neid mahha panna, agga ei jaksand ennem. Müüd mul olli abhastust kül. Teisel hommikul nägin, et tuul Saare peält otse lohhe Ma poile olli. Ma arwasin: parrem on ommeti merresse uppuda, kui siin nälga surra. Ma

wõts

wõtsin kahhest Saunast need uksed ärra, pannin teise teise peäle poikiti, ja finnitasin neid ni palju kui sündis, lõksin siis isse peäle ja hakkasin Saarest merresse ja andsin ennast nenda Jummalale hõlaks. Tükk maad olli tuul mind jo Saarest ärra ajand Ma poile siis ma ei tea, kas minnestus mopeäle tuli, woi mis minnoga sündis. Kui ma jälle hakkasin moistma, leidsin ma ennast selle ausa Mehhe toas.

Raäna rahwas rakis siis mulle, et nemmad ollid lainud hommiko ommad wõrkud merrest üllestootma, siis olli laugelt middagi nende wasto paistnud, nemmad ollid siina soudnud ja tedda meest nenda laua peäl leidnud, omma wennesse aitnud ja malle tonud.

Jummalale melega ollid nemmad temmale übbe korraga wägga palju süa ainnud

tem